

Publicerad 2012-09-09 21:48 av smultronbergen

Verklighet i timrad stuga

Du blir en ballong. En spräckt. Jag
spräcker dig.

Du blir en sång. En i moll. Jag sjunger
den.

Du tror att jag kan spela vem
som helst. Jag spelar dem,

Du bugar dig av beundran.

glidmedlet har tappats bort. Julie
skriver färdigt. Det är inget flöde,

Det är ett själlöst stall, som i avsaknad
på bås beskriver, fälten, som jag
betat på,

Förlåt. Som Julie, jag menar ju Julie.

Fröken Julie kan kräkas än. Sakna
allt möjligt.

Vaknade idag som många dar
med intorkad mascara under ögonen,

Hon är så ung än, generna är henne
nådig,

Tror faan det så ung som livets
ombytligheter gör en kvinna,

Som inte fött de tvenne barnen,

de som ej fick leka hage,

Lägger in två prillor under läppen
för balansens skull,

försvaren är som hos de flesta,

ogenomtänkta,

Dikterna orena, utfläkta,

Dissekera dem väser Julian ,

Som hon trodde somnat om!!!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten